



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Hozou ve věci

žalobkyně: **Valentina Š.**, narozená xxx  
bytem xxx  
zastoupená advokátem JUDr. Filipem Jirouskem  
sídlem Preslova 361/9, Ostrava - Moravská Ostrava

proti  
žalovaným: 1. **Orth - Traum spol. s r. o.**, IČO 05403812  
sídlem Horní 1068, Frenštát pod Radhoštěm  
2. **MUDr. David S.**, narozený xxx  
bytem xxx  
oba zastoupeni advokátem Mgr. Radomilem Kožuským, MBA  
sídlem Sokolovská 68/105, Praha 8 - Karlín

**o odškodnění újmy na zdraví a zásahu do osobnostních práv**

**takto:**

- I. Žaloba, aby žalovaní byli povinni zaplatit žalobkyni částku 1 750 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od 21. 5. 2021 do zaplacení s tím, že plněním jednoho ze žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnění povinnost druhého, se zamítá.
- II. Žaloba, aby žalovaný 1) byl povinen zaplatit žalobkyni částku 500 000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 8,25 % ročně za dobu od 21. 5. 2021 do zaplacení, se zamítá.

**III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným na nákladech řízení částku 20 182,80 Kč k rukám Mgr. Radomila Kožuského, MBA, advokáta se sídlem Sokolovská 68/105, Praha 8 – Karlín, do 3 dnů od právní moci rozsudku.**

**Odůvodnění:**

1. Žalobkyně se svou žalobou došlou soudu dne 24. 5. 2021 domáhala po žalovaných zaplacení náhrady škody na zdraví, a to bolestného ve výši 500 000 Kč a ztížení společenského uplatnění ve výši 750 000 Kč, náhrady za zásah do soukromí a rodinného života ve výši 500 000 Kč a náhrady nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč. Žalobu odůvodnila tím, že od 1. 9. 2017 se u žalovaného č. 1 léčila s bolestí zápěstí vpravo. Dne 20. 10. 2017 a následně pak 10. 1. 2018 u žalovaného č. 1 podstoupila operaci spočívající v revizi a fenestraci šlachové pochvy, revizi ulnárního styloidu a revizi šlachy. Operaci prováděl žalovaný č. 2. Po operaci dne 10. 1. 2018 se u ní objevily obtíže, spočívající v přetrvávajících bolestech, nehybnosti malíčku, bolesti v oblasti dlaně až do lokte. Léčení u žalovaného č. 1 bylo ukončeno dne 13. 3. 2018 bez toho, aby byl problém s bolestí zápěstí vyřešen. Při následném vyšetření v Centru plastické chirurgie a chirurgie ruky Fakultní nemocnice Ostrava dne 15. 6. 2018 bylo u ní vysloveno podezření na srůsty kolem šlach v oblasti ohýbačů prstů pravé ruky a v důsledku nich pak omezenou funkci malíku pravé ruky. Při vyšetření dne 21. 6. 2018 pak byly konstatovány srůsty ohýbačů malíku pravé ruky s poškozením loketního nervu. S ohledem na stav nemožnosti dalšího klinického zlepšení ji byla dne 17. 5. 2019 doporučena amputace malíku pravé ruky, kterou dne 18. 6. 2019 skutečně podstoupila. V rámci jejího léčení u žalovaného č. 1 došlo k postupu žalovaného č. 2 vitium artis, neboť pro řešení bolestivého zápěstí existoval postup snižující riziko vzniku uvedené újmy, tento postup měl žalovaný č. 2 k dispozici a nepoužil jej. Konkrétně žalovaný č. 2 mohl bolest zápěstí řešit jinak než invazivně, což neučinil. Z rozhodnutí revizní komise Okresního sdružení České lékařské komory ze dne 11. 10. 2019 přitom vyplývá, že následné obtíže byly způsobeny komplikací související s tímto provedeným operačním výkonem, která konkrétně spočívala ve srůstu mezi šlachou a šlachovou pochvou, respektive mezi oběma šlachami flexorů pátého prstu, a tím omezení pohybu v kloubu a následném vývoji rigidní flekční kontraktury, čímž jsou mj. rovněž jako správné potvrzeny závěry učiněné v Centru plastické chirurgie a chirurgie ruky Fakultní nemocnice Ostrava při vyšetření dne 15. 6. 2018. Při operaci dne 18. 6. 2019, kterou ji byla provedena v Centru plastické chirurgie a chirurgie ruky Fakultní nemocnice Ostrava, bylo navíc zjištěno, že žalovaný č. 2 při operaci dne 10. 1. 2018 (popř. dne 20. 10. 2017) zřejmě poškodil šlachové poutko, následkem čehož mohlo rovněž dojít k rozvoji omezení pohybu a následnému vývoji rigidní flekční kontraktury. V důsledku postupu žalovaného č. 2 vitium artis, spočívajícím v jeho nesprávném rozhodnutí zakročít operativně, a jeho zřejmému pochybení při operaci dne 10. 1. 2018, popř. při operaci dne 20. 10. 2017 (pokus o uvolnění šlachy jehlou), kdy poškodil šlachové poutko klientky, došlo u k pooperačním komplikacím, a to srůstu mezi šlachou a šlachovou pochvou, respektive mezi oběma šlachami flexorů pátého prstu, a tím omezení pohybu v kloubu a následnému vývoji rigidní flekční kontraktury. Následkem těchto pochybení ztratila hybnost malíku, který byl vzhledem k nemožnosti dalšího klinického zlepšení nakonec amputován. S utrpenými následky (bolesti, otoky) se stále léčí ve Fakultní nemocnici v Ostravě, kde v uvedené souvislosti mimo jiné prodělala další dva operační zákroky – 10. 11. 2020 fixace šlachy, 20. 4. 2021 excize jizvy s gangliem. Chybným postupem léčení prováděného žalovanými tudíž utrpěla újmu na zdraví, kterou požaduje nahradit v rozsahu odškodnění utrpené bolesti ve výši 500 000 Kč, odškodnění ztížení společenského uplatnění ve výši 750 000 Kč a zásahu do soukromí a rodinného života 5 00 000 Kč a prožitých duševních útrap v rozsahu 500 000 Kč. Oba žalované vyzvala k náhradě způsobené újmy předžalobními výzvami ze dne 12. 5. 2021, které jim byly doručeny následujícího dne.

2. Žalovaná strana s argumentací žalobkyně nesouhlasila, když považovala nároky uplatněné žalobou za neoprávněné. Žalovaní namítali, že pokud žalobkyně ukončila dne 13. 3. 2018 léčbu, bylo to na základě její žádosti. Žalovaný 2 jakožto ošetřující lékař byl připraven žalobkyni nadále léčit, a to i přesto, že žalobkyně nedodržovala léčebný režim, když se přiznala, že myla nádobí. Žalovaný 2 provedl operaci v oblasti zápěstí, při které uvolnil tzv. pochvu šlach, které však mají vliv na hybnost zápěstí, nikoliv prstů. Operace tak neměla na současnou diagnózu žádný vliv. Při vyšetření ve fakultní nemocnici v Ostravě, bylo mimo jiné konstatováno poškození loketního nervu. S ohledem na tuto skutečnost nelze vyloučit, že příčinou diagnózy žalobkyně mohl být neurologický problém vedoucí ke svalové kontraktuře ohybače malíku. Zvláště když žalobkyně předtím, než se začala u žalovaného 1 léčit, podstoupila operaci krční páteře. Další možností rozvoje kontraktury malíku mohla být diagnóza tzv. zánětů dlaňové povázky, což rovněž nemá příčinnou souvislost s ohybači prstů. Pokud žalobkyně tvrdí, že se žalovaný 2 dopustil postupu vitium artis. Neboť pro řešení bolesti zápěstí existoval postup snižující riziko újmy žalobkyně, který však nepoužil, neuvádí, o jaký postup se mělo jednat. Žalovaný 2 při léčení žalobkyně se snažil postupovat stejně jako u jiných pacientů s maximální pečlivostí odpovědností, aby žalobkyni pomohl. Zvolený postup považuje za správný. To, že postupoval lege artis bylo potvrzeno rozhodnutím revizní komise okresního sdružení lékařů České lékařské komory, která v rámci svého šetření požádala o odborný posudek odbornou komisí pro ortopedii vědecké rady České lékařské komory. Odborná komise rozhodla nejen o tom, že žalovaný 2 odborně nepochybil, postupoval lege artis, ale v rámci svého posouzení uvedla, že jednoznačně přesná příčina současné diagnózy žalobkyně je nejasná. Ke stejnému závěru došel MUDr. Václav Kameníček, který byl jako znalec přibrán opatřením Policie České republiky v rámci vyšetřování žalovaného 2 pro podezření ze spáchání trestného činu těžkého ublížení na zdraví. Vyšetřování policejního orgánu skončilo, takže došlo k odložení věci. Tedy dva na sobě nezávislé subjekty konstatovaly, že postup žalovaného 2 byl lege artis. Sama žalobkyně si není jistá, co způsobilo její současnou diagnózu a zda údajnému pochybení mělo dojít při zákroku dne 20. 10. 2017 nebo až při zákroku dne 10. 1. 2018. Žalovaní mají podezření, že žalobkyně v mezidobí navštěvovala jiná zdravotnická zařízení, kde by mohly být prováděny další zákroky, o kterých neměli žalovaní ponětí. Dále otázkou, zda u žalobkyně byla nutná amputace malíku pravé ruky, když při úrovni dnešní medicíny se jedná o zcela poslední řešení. Co se týče částek, jež žalobkyně požaduje za odškodnění, tak vůbec nekonkretizuje, jak těmto částkám došla. Pokud žalobkyně se dovolává své tíživé životní situace v oblasti soukromého, rodinného života i pracovního života pak z insolvenčního rejstříku je zřejmé, že vůči žalobkyni jakožto úpadci bylo zahájeno insolvenční řízení, když návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení byl insolvenčnímu soudu doručen již dne 10. 5. 2017 a oddlužení bylo žalobkyni povoleno dne 20. 7. 2017. Žalobkyně pak byla vedena na úřadu práce již v roce 2016. Je tedy zřejmé, že žalobkyně se dostala do tíživé životní situace mnohem dříve, než se začala léčit u žalovaného 1. Žalovaný 2 popírá, že by na žalobkyni křičel, nebo že by mu snad bylo jedno, zda žalobkyně ještě přijde na vyšetření či nikoliv. Takto se k žalobkyni nechoval, a to ani jakémukoliv jinému pacientovi. Protože není zřejmé, proč žaloba byla podána na oba žalované, oba žalovaní rovněž namítli nedostatek pasivní legitimace. Žalobkyni byla poskytnuta zdravotní péče v nadstandardním rozsahu, vše bylo vysvětleno, a to i s ohledem na pochopení lékařského postupu a odborných termínů. Pokud žalobkyně podala žalobu poté, co jak orgány činné v trestním řízení tak revizní komise České lékařské komory dospěli k závěru, že bylo postupováno lege artis, jedná se podle nich o projev ziskuchtivosti žalobkyně. Jednání žalobkyně proto považuje za hluboce amorální a proto navrhli, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl a žalobkyni zavázal k úhradě nákladů řízení.
3. Po provedeném dokazování má soud za prokázané, že v období od 1. 9. 2017 do 13. 3. 2018 se žalobkyně léčila u žalovaného 1 s diagnózou zánět šlachy a pouzdra natahovače malíkové části zápěstí a bolestivého syndromu zápěstního kloubu vpravo. Tuto diagnózu potvrdila i chirurgická ambulance nemocnice ve Valašském Meziříčí, na kterou se žalobkyně v průběhu uvedeného

období také obrátila. Kvůli uvedeným potížím se žalobkyně u žalovaného 1 podrobila dvěma operacím, a to dne 20. 10. 2017 a poté dne 10. 1. 2018. Žalobkyně byla písemně seznámena s průběhem zákroku i s možnými komplikacemi jako například možnost vzniku infekce a s tímto vyslovila souhlas, což stvrdila svým podpisem (**souhlas s léčebným úkonem**). Poté, co dne 13. 3. 2018 při kontrole u žalovaného bylo konstatováno zhoršení stavu, vyhledala žalobkyně pomoc u revmatologické ambulance ve Frýdku – Místku a také u neurologické ambulance ve Frýdku – Místku a v období od 15. 6. 2018 do 18. 6. 2019 byla léčena ve Fakultní nemocnici v Ostravě, kde nakonec přistoupili k amputaci malíku (**znalecký posudek znalce MUDr. Kameníčka**). Již dne 16. 8. 2018, tedy ještě v průběhu léčení, před tím, než byl žalovaný malík amputován, podala na žalovaného dvě stížnosti k České lékařské komoře. Ta na základě posudku Odborné komise pro ortopedii Vědecké rady České lékařské komory rozhodla, že se žalovaný 2 neporušil žádnou povinností uloženou mu zákony, jinými předpisy a řády komory, a proto se neprovinil a disciplinární řízení s ním tudíž nebylo zahájeno. Dospěla totiž k závěru, že ke komplikacím došlo v důsledku zánětlivé reakce, která způsobila srůsty šlach a šlachy a šlachové pochvy, a tím k omezení pohyblivosti v kloubu. Jednoznačnou příčinou tohoto stavu však považovala za nejasnou (**rozhodnutí revizní komise okresního sdružení České lékařské komise ze dne 11. 10. 2019 18/75-001/0903**). Diagnostika a léčebný postup do provedení operačního zákroku na pravé ruce žalobkyně žalovaným 2 byl správný a v souladu s postupy současné medicíny. Poté následovala správně indikovaná rehabilitace a rozcvičování pravé ruky. Vzhledem k tomu, že v následném období však docházelo postupně ke zhoršování potíží, byla dne 10. 1. 2018 poškozené provedena operační revize šlach ohýbačů malíku pravé ruky. Protože žalobkyně byla v dřívější době léčena na degenerativní postižení krční páteře v oblasti nervových kořenů, z nichž pak vychází i nerv pro oblast rukou, a pro toto i v roce 2014 byla operována, nelze vyloučit, že právě tyto potíže byly v důsledku již dřívějších změn v oblasti krční páteře a příčinnou souvislost s provedenými zákroky žalovaným 2 na pravé ruce a pravém zápěstí žalobkyně nemají. Následně se žalobkyně obrátila na fakultní nemocnici v Ostravě, a ta po zhodnocení klinického nálezu upustila od původně zamýšleného operačního zákroku a žalovaná doporučila další ambulantní léčbu. Ta však zlepšení stavu nepřinesla. Ztuhnutí malíku v pohybu kloubu přetrvávalo a jak nemocnice sama uvedla, žalobkyně si při nezlepšení stavu sama přála provedení amputace malíku, což také bylo dne 18. 6. 2019 provedeno. Tedy zdravotní stav žalobkyně zjištěný při prvotním vyšetření žalovaným 2 dne 1. 9. 2017 a v průběhu jejího následného léčení, byl provázen rozvojem a přetrváváním zánětlivého procesu v oblasti malíkové části pravého zápěstí a pravé ruky nehnisavého charakteru, který měl za následek vznik výše popsaných komplikací a z nich rezultující nepříznivý stav malíku pravé ruky, což vyústilo v amputaci. Každé osobě je proto po provedení jakéhokoliv operačního výkonu, který je provázen narušením kožní integrity, doporučováno dodržování léčebného klidového režimu s omezením fyzické zátěže operované oblasti, dodržování zvýšené hygieny s omezením přímého působení vlhkého, prašného a horkého prostředí na oblast rány. V případě pak operace ruky s dodržováním zvýšené polohy ruky v úlevové poloze na zavěšeném šátku. Lze tedy konstatovat, že umývání nádobí rukama v raném pooperačním období, tedy do odstranění kožních stehů ze zhojené rány, je nutno považovat za nedodržování doporučeného léčebného režimu. V době prvních dvou dnů po výkonu je totiž významně zvýšená možnost vniknutí patogenů do operované oblasti a tím, tedy i zvýšená možnost vzniku zánětlivé komplikace. U žalobkyně se však nejednalo o akutní stav vyžadující včasné či ihned nutné řešení uvedeného klinického stavu malíku pravé ruky jeho amputací, ale jednalo o řešení stavu na základě svobodného rozhodnutí žalobkyně. Tato amputace se pak významnějším způsobem nebude projevovat v běžných denních činnostech tj. v úchopových činnostech a téměř ve všech běžných ručních stereotypních pravé ruky. Žalobkyně nebude omezena v osobní hygieně, provádění tělesných potřeb, stravování, či běžné sebeobsluze (**znalecký posudek znalce MUDr. Václava Kameníčka, znalce v oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie a odvětví stanovení nemajetkové újmy na zdraví**). Dne 12. 5. 2021 vyzvala

žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce oba žalované k úhradě bolestného ve výši 500 000 Kč, náhrady za ztížení společenského uplatnění ve výši 750 000 Kč, náhrady za prožité duševní útrapy ve výši 500 000 Kč a náhrady za zásah do osobnostních práv v důsledku nedostatečného informování o možných pooperačních komplikacích taktéž ve výši 500 000 Kč (**předžalobní výzvy ze dne 12. 5. 2021**).

4. Další navržené důkazy soud neprovedl a to z těchto důvodů. Především lékařské zprávy jsou odborným lékařským popisem zdravotního stavu pacienta a soud jako laik v oblasti medicíny není schopen z těchto odborných popisů udělat relevantní skutkový závěr. K tomu jsou soudu nápomocni znalci, kteří nejen takovéto odborné zprávy zpracují do znaleckého posudku, ve kterém soudu přiblíží danou problematiku a sdělí svůj odborný názor na věc tak, aby tomu jak soud, tak i strany sporu porozuměly a aby jejich názor mohl soud využít a spornou otázku posoudit a opřít o něj své rozhodnutí. Nejinak tomu bylo i v tomto případě, když tyto lékařské zprávy měl k dispozici znalec MUDr. Kameníček při vypracování znaleckého posudku. Co se týče návrhu na účastnický výslech žalobkyně a žalovaného 2, k tomu je třeba uvést, že takovýto důkaz nemůže být základem dokazování, neboť to by vycházelo z deformovaného pojetí zásady materiální pravdy. Na tomto místě lze citovat profesora JUDr. Václava H., který k § 373 připravovanému Československému civilnímu řádu soudnímu ve 30. letech minulého století uvedl: *“Člověku je vrozeno, aby svoje já cenil více než vše ostatní, aby požíval, snad i neuvědoměle, měřítek objektivních jakmile jde oň samotného, a stal se více či méně, ale vždy zaujatým. Egoismus je člověku tak vrozen, že ani sebedokonalejší výchovou a sebekázní nelze jej z bytosti lidské vypuditi. Tento egoismus, mohl by býti velmi snadno svědkem k nepravdě.”* V současné době je možno účastnický výslech provést jen výjimečně, pokud nejsou žádné další důkazy k prokázání sporného tvrzení, byť sám o sobě na prokázání sporného tvrzení nepostačuje, a jen za situace, kdy účastník se svým výsledkem souhlasí. Takováto výjimečná procesní situace však nenastala. Žalobou požadovaný nový znalecký posudek je nutno zcela odmítnout, neboť rozsáhlý odborný znalecký posudek již byl zpracován znalcem v oboru zdravotnictví, odvětví chirurgie a odvětví stanovení nemajetkové újmy na zdraví MUDr. Václavem Kameníčkem. Znalec podrobně popsal průběh léčení žalobkyně nejen u žalovaného 1 a dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že postup, který zvolil žalovaný 2, byl lege artis. Znalecký posudek pak má veškeré požadované náležitosti, a to včetně znalecké doložky. Návrh žalující strany samozřejmě vyplývá ze skutečnosti, že závěry posudku jsou pro ni nepříznivé, tím však nelze objektivně odůvodnit provedení opětovného znaleckého posouzení. Nelze přistupovat na takovýto požadavek strany jen pro to, že je pro ni provedené odborné zkoumání nepříznivé a znovu a znovu věc nechat posuzovat, dokud nějaký znalec nedospěje ke kýženému závěru a pak samozřejmě nelze, než vyhovět návrhu na další posudek, který nepochybně učiní protistrana. Následně má pak soud počítat skóre v posudcích, a podle toho dospět k závěru kdo vlastně vyhrál? A do jakého skóre se hraje? Nebo snad na čas, například do 5 let? Nelze totiž hodnotit posudky, které mají všechny náležitosti a jsou vypracovány znalcem s příslušného oboru rozdílnou důkazní silou. Procesní předpisy neznají pojem tzv. revizní znalecký posudek, který s oblibou soudy používají, který by byl důkazně nadřazen nad běžný posudek, nelze odlišně hodnotit důkaz posudkem jen podle toho, že ho vypracoval ústav nebo třeba profesor oproti posudku docenta. Lze tudíž uzavřít, že odborné znalecké zkoumání provedeno bylo, posudek má všechny potřebné náležitosti a byl vypracován znalcem z příslušného oboru a jeho závěry jsou relevantní pro posouzení sporu. K tomu je třeba dodat, že ke shodnému závěru s posudkem, že postup žalovaného 2 byl lege artis, dospěla i odborná komise pro ortopedii vědecké rady České lékařské komory. Z důvodu shodných odborných závěrů znalce a České lékařské komory již soud považoval za nadbytečné zkoumat, zda se žalobkyně neléčila v jiných zdravotnických zařízeních, než zjistil znalec z lékařských zpráv, což navrhovala žalovaná strana. Ze stejného důvodu považoval také za nadbytečné, výslech lékaře, který žalovanou operoval ve Fakultní nemocnici Ostrava. Nadto zjištění fakultní nemocnice byly popsány v lékařských zprávách, které měl k dispozici znalec při vypracování znaleckého posudku.

5. Soud věc po právní stránce hodnotil tak, že žalobkyně se domáhá náhrady škody na zdraví ve formě bolestného a ztížení společenského uplatnění a rovněž náhradu za zásah do soukromí a rodinného života a náhradu za zásah do osobnostních práv. Zatímco prvé tři nároky požadovala společně a nerozdílně po obou žalovaných, tak poslední nárok, tj. náhradu za zásah do osobnostních práv pouze po žalovaném 1, tedy po zdravotnickém zařízení. Po seznámení se se žalobou se žalovaní domnívali, že žalující strana nemá jasno ohledně pasivní legitimace a namítli její nedostatek. Soud se proto primárně zabýval touto otázkou a dospěl k závěru, že tato námitka je z části důvodná, a to ohledně žalovaného 2. Žalobkyně totiž pomíjí fakt, že byla ve vztahu ke zdravotnickému zařízení, se kterým uzavřela smlouvu o poskytování zdravotní péče a žalovaný 2 vykonával veškeré lékařské úkony jejím jménem. To mohla žalobkyně seznat již z lékařských zpráv sepisovaných žalovaným 2, kde je razítko zdravotnického zařízení Orth – Traum spol. s.r.o. Odpovědnost za případnou škodu na zdraví nese zdravotnické zařízení, které pacientovi poskytuje zdravotní služby a nikoliv ošetřující lékař. Z důvodu nedostatku pasivní legitimace je tudíž žaloba v každém případě nedůvodná vůči žalovanému 2 a musí být proto bez dalšího zamítnuta.
6. Žalobkyně pak také zcela pomíjí skutečnost, že při náhradě škody na zdraví se lze mimo bolestného a ztížení společenského uplatnění domáhat další satisfakce jen ve výjimečných případech, kdy odškodnění z titulu náhrady škody na zdraví by nebylo dostatečnou satisfakcí za vzniklou újmu. Bolestné a ztížení společenského uplatnění totiž v sobě zahrnují i odškodnění újmy vzniklé na osobnostních právech a nelze tudíž při vzniku škody na zdraví „automaticky“, bez existence mimořádných důvodů požadovat zaplacení dalších náhrad. Žádné takovéto mimořádné zde však nebyly (viz. např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 11. 2012 č. j. 23 C 70/2009-251).
7. Obecně lze ke vzniku odpovědnosti za škodu uvést, že musí být současně splněny tři základní předpoklady, a to porušení právní povinnosti, vznik škody a příčinná souvislost mezi tímto porušením právní povinnosti a vzniklou škodou. Tyto předpoklady jsou objektivního charakteru, důkazní břemeno ohledně nich leží na žalovaném. Dalším předpokladem je zavinění, které je subjektivní povahy, jeho existence ve formě nevědomé nedbalosti se předpokládá. Zavinění je psychický vztah škůdce k vlastnímu protiprávnímu jednání a ke škodě, který je vyjádřen buď jako přímý nebo nepřímý úmysl nebo jako vědomá nebo nevědomá nedbalost. Presumpce zavinění se týká pouze nedbalosti, při níž vůle nesměřuje ke škodlivému výsledku. U vědomé nedbalosti jde o to, že škůdce věděl o možnosti způsobení škody, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že škodu nezpůsobí. Nevědomá nedbalost spočívá v tom, že škůdce nevěděl, že může způsobit škodu, ačkoliv to vzhledem k okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl.
8. Prvním z předpokladů naplnění odpovědnosti za škodu je porušení právní povinnosti (protiprávní úkon). V oblasti poskytování zdravotní péče jsou zdravotnická zařízení povinna poskytovat zdravotní služby na náležité odborné úrovni, kterou se rozumí poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů při respektování individuality pacienta s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti (§ 4 odst. 5 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách). Uvedený postup je postupem „lege artis“. Nedodržení těchto pravidel je protiprávním jednáním.
9. Soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda na straně žalovaného došlo k porušení právní povinnosti, tedy k protiprávnímu jednání, které je v rozporu s právem, což znamená, že ten, kdo se měl po právu chovat určitým způsobem, se choval jinak, popř. se nechoval tak, jak měl a tím porušil svoji povinnost. Žalobkyně tvrdila, že žalovaný 1 porušil svou právní povinnost informovat ji o možné komplikaci spojené s operací, spočívající ve srůstu mezi šlachou a šlachovou pochvou a mezi šlachami navzájem a tím k omezení jeho pohyblivosti. Poskytování informací o zdravotním stavu pacienta a o navržených zdravotních službách je upraveno v ustanovení § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách, podle něhož je

poskytovatel povinen zajistit, aby pacient byl srozumitelným způsobem v dostatečném rozsahu informován o svém zdravotním stavu a o navrženém individuálním léčebném postupu a všech jeho změnách (dále jen informace o zdravotním stavu) a umožnit pacientovi nebo osobě určené pacientem klást doplňující otázky vztahující se k jeho zdravotnímu stavu a navrhovaným zdravotním službám, které musí být srozumitelně zodpovězeny. Podle odst. 2 tohoto ustanovení informace o zdravotním stavu obsahuje údaje o příčině a původu nemoci, jsou-li známy, jejím stádiu a předpokládaném vývoji, účelu, povaze, předpokládanému přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaných zdravotních služeb včetně jednotlivých zdravotních výkonů, jiných možnostech poskytnutí zdravotních služeb, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích pro pacienta, další potřebné léčbě, omezeních a doporučeních ve způsobu života a rovněž poučení o možnosti vzdát se podání informace o zdravotním stavu. Žalobkyně obdržela informovaný souhlas se zákrokem, jehož prostudování a souhlas s operací potvrdila svým podpisem. V tomto souhlasu je přímo uvedeno, že může dojít k infekci rány, což se může rozvinout až do hnisání a v tom případě může vyvstat i nutnost dalšího zákroku. Zánětlivé komplikaci mohou nastat při každém, byť sebedrobnějším chirurgickém zákroku, což konstatoval i znalec. Následkem takovéto proběhnuvší zánětlivé reakce, pak došlo k vytýkaným srůstům, a tím k omezení pohyblivosti v kloubu. Tato listina dle názoru soudu splňuje náležitosti citovaného ustanovení § 31 zákona č. 372/2011 Sb., neboť je v něm uveden účel plánované operace, její povaha, předpokládaný prospěch pro pacienta, následky a možná rizika výkonu. Popis toho, kam až může uvedená možná komplikace dospět, tedy všechny možné důsledky komplikace, nemusí být v informovaném souhlasu zcela vyčerpávajícím způsobem a podrobně rozvedeny. Takovýto požadavek by bylo možno těžko splnit, neboť případné následky jsou odvislé od mnoha specifických faktorů a jejich výčet by mohl být v podstatě nekonečný. Ad absurdum by pak musela tato listina upozornit pacienta i na možnost jeho úmrtí, což je dozajista nejkrajnější, ale teoreticky možný následek infekce. Dle soudu postačí jako v tomto případě obecné upozornění na nejčastější možné důsledky infekce a není tudíž chybou výslovné nezminění skutečnosti, že může někdy dojít v důsledku zánětlivé infekce i ke srůstům. Navíc pokud žalobkyně s ne zcela zhojenou pooperační ranou umývala nádobí, těžko mohla pro rozvoj infekce udělat více. Pak by si nedodržením léčebného režimu za pooperační komplikace mohla žalobkyně sama.

10. Co se týče samotného postupu při léčení žalobkyně, tak soud dospěl k závěru, že za dané situace nejsou splněny předpoklady pro vznik odpovědnosti žalovaného za poškození zdraví žalobkyně, a to pro absenci zaviněného porušení právní povinnosti, jako jednoho ze zákonných předpokladů odpovědnosti za škodu, která není objektivní (bez ohledu na zavinění). V řízení bylo prokázáno, a to především znaleckým posudkem MUDr. Kameníčka a rovněž šetřením České lékařské komory, že veškeré povinnosti, které zákon ukládá, byly žalovanou stranou splněny, a operace žalobkyně, byť nastala pro její osobní život a zdraví nepříjemná komplikace, byla vedena lege artis, tedy v souladu s obvyklými a obecně uznávanými postupy a metodami daného oboru a v souladu s lékařským uměním.
11. Ani pokud by se jednalo o jednání, které by bylo možno označit jako vitium artis, neznamená to automaticky splnění předpokladů pro nárok na náhradu škody. Lze odkázat na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 2. 2019 č.j. 11 Co 287/2018-306, kdy lékař při operaci středního ucha přeřízl pacientovi lící nerv, v důsledku čehož má pacient nevratně částečně ochrnutý obličej. Krajský soud konstatoval, že: „nastalá komplikace spadá do kategorie tzv. „vitium artis“, která nenaplnuje znak protiprávnosti, neboť jde o chybu či nezdár v jednom bodě jinak celkově správného lékařského postupu. Nejedná se tak o pochybení úmyslné ani nedbalostní, ale jde o nezaviněný neúspěch při poskytování zdravotní péče“. Tedy pokud nenastane zamýšlený efekt chirurgického zákroku, či dokonce pokud takovýmto zákrokem dojde k poškození zdraví pacienta, neznamená to automaticky vznik odpovědnosti za škodu na zdraví. Ta je pouze v případě chybně zvoleného postupu odporujícím současným poznatkům lékařské

vědy, či hrubého pochybení. Jak již bylo uvedeno, postup žalovaného 2 byl podroben zkoumání České lékařské komory i soudního znalce MUDr. Kameníčka, kteří došli ke shodnému závěru, že se žalovaný 2 žádného takového excesu nedopustil. I pokud by tedy jednání žalovaného 2 bylo možno označit za vitium artis vzniklá komplikace, to je zánětlivá nehnisavá infekce nenaplňuje znak protiprávnosti, když se jedná o nezaviněný neúspěch při poskytování zdravotní péče. V podrobnostech lze odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 2328/2013 ze dne 31. 7. 2014 a rozhodnutí sp. zn. 25 Cdo 878/2014 ze dne 25. 2. 2016.

12. Nelze odhlédnout ani od skutečnosti, že žalovaná nakonec amputaci malíku sama žádala a byla tedy provedena pouze na její žádost, aniž by to bylo z hlediska medicínského nutné. Pokud platné právní předpisy pro odškodnění škody na zdraví hodnotí odlišně stav po úplné amputaci prstu a stav omezené či úplné nehybnosti prstu, pak v každém případě žalování i kdyby byla odpovědnost za škodu na zdraví žalobkyně u nich shledána, nemohou nést odpovědnost za stav po amputaci, ale jen za stav omezení hybnosti, tedy za stav před amputací.
13. Kromě toho, že žalobkyně po operaci nedodržovala léčebný režim (viz zmiňované mytí nádobí s ještě nezhojenou operační ranou), nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně v průběhu léčení navštěvovala různé zdravotnické zařízení, když kromě žalovaného 1 byla se svým problémem na chirurgické ambulanci v Nemocnici ve Valašském Meziříčí (tam byla ještě před chirurgickým zákrokem), poté po obou operacích byla v neurologické ambulanci ve Frýdku – Místku, v revmatologické ambulanci tamtéž, docházela na rehabilitace na kliniku Therapón v Kopřivnici, ortopedickou ambulanci Nemocnice Nový Jičín a ve Fakultní nemocnici v Ostravě navštěvovala ortopedické oddělení a nakonec centrum plastické chirurgie a chirurgie ruky.
14. Ze všech výše uvedených důvodů soud shledal žalobu jako nedůvodnou a v plném rozsahu ji zamítl.
15. Pro úplnost soud dodává, že i kdyby dospěl k závěru o odpovědnosti žalované strany za současný stav žalobkyně, výše požadavků žalobkyně na finanční odškodnění je vzhledem k utrpěné újmě v porovnání s jinými mnohem závažnějšími zdravotními poškozeními, které zdejší soud běžně projednává naprosto mimo realitu a soud by takové vysoké odškodnění nepřiznal. Nereálná výše požadavku žalobkyně na náhradu škody pouze přizívují spekulace žalované strany, že se žalobkyně vzhledem ke své špatné finanční situaci (insolvence, evidence na Úřadě práce) snaží na její úkor získat nemalé finanční prostředky. Například požadavek na náhradu ztížení společenského uplatnění nereflexuje pro posouzení zásadní skutečnost, což je to, jak se změnila kvalita života poškozené osoby v důsledku poškozeného zdraví. Absence malíku těžko může omezit či dokonce znemožnit žalobkyni nějakou do doby jeho amputace běžně provozovanou činnost. I dle znalce provedená amputace se nijak neprojeví v úchopových činnostech a u běžných ručních stereotypů žalobkyně. Požadavek žalobkyně by odpovídal spíše situaci, že o malík pravé ruky přijde mladá basketbalistka, které tento handicap znemožní pokračovat ve slibné kariéře.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 20 182,80 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 9 odst. 4 písm. a), § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 50 000 Kč sestávající z částky 2 480 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t. s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t., z částky 2 480 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé (vyjádření se k žalobě) dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 6. 7. 2021 s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t., z částky 2 480 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 9. 11. 2021 s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t., z částky 2 480 Kč za



převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t. s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t., z částky 2 480 Kč za písemné podání nebo návrh ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) a. t. ze dne 6. 7. 2021 s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t. a z částky 2 480 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. ze dne 9. 11. 2021 s tím, že odměna byla snížena z původní částky 3 100 Kč podle § 12 odst. 4 a. t. včetně šesti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 16 680 Kč ve výši 3 502,80 Kč.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů od doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Novém Jičíně

Nesplní-li povinný dobrovolně co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat exekuce.

Nový Jičín 16. listopadu 2021

JUDr. Tomáš Hoza  
soudce